

Groningen - Piccardthofplas

*Stedenbouwkundig ontwerp voor
landgoederenzone met een woonwijk
in de stadsrand van Groningen.*

Groningen - Piccardthofplas

Stedenbouwkundig ontwerp voor landgoederenzone met een woonwijk in de stadsrand van Groningen.

Amalgaam van verschillende werelden

De stad Groningen reikt in het zuiden tegenwoordig tot aan het Paterswoldemeer. De opgave bestond uit het maken van een stedenbouwkundig plan voor 405 koopwoningen langs de zuidwestelijke flank van deze nieuwe stadsrand. De langgerekte woningbouwlocatie ligt, gevouwen rond een zandwinningsplas, op de grens van verschillende werelden: van stad en land, van zand en laagveen en van Groningen en Drenthe. De locatie maakt deel uit van het veelkleurige landschap op de zandrug tussen Groningen en Eelde. Een verzameling van losse fragmenten die uiteenlopen van landgoederen en natuurreservaten tot kantoorvilla's en vakantiehuizen, heeft zich op deze zandweg genesteld. Dit 'goederenlandschap' vormt de grens van het beekdal van het Eelderdiep. In de regiovisie 2030 is deze zandrug aangegeven als een te ontwikkelen grootschalig woonpark op de rand van een toekomstig waterwingebied in het huidige beekdal. Het ontwerp preludeert hierop, door aanzetten te geven voor een patroon van schering en inslag. Dit landschappelijke raamwerk vormt de setting voor het project Piccardthofplas en biedt in de toekomst het hele woonlandschap een oriëntatie op de imposante weidsheid van het beekdal annex waterbekken.

Gebied: 57 ha weiland, lint-bebouwing, waterplas/vogelreservaat, volkstuinen.
Programma: ca. 600 woningen, inpassing natuurgebied.
Ontwerp: 1996.
Realisatie: 1999.
In opdracht van: gemeente Groningen en gemeente Eelde.

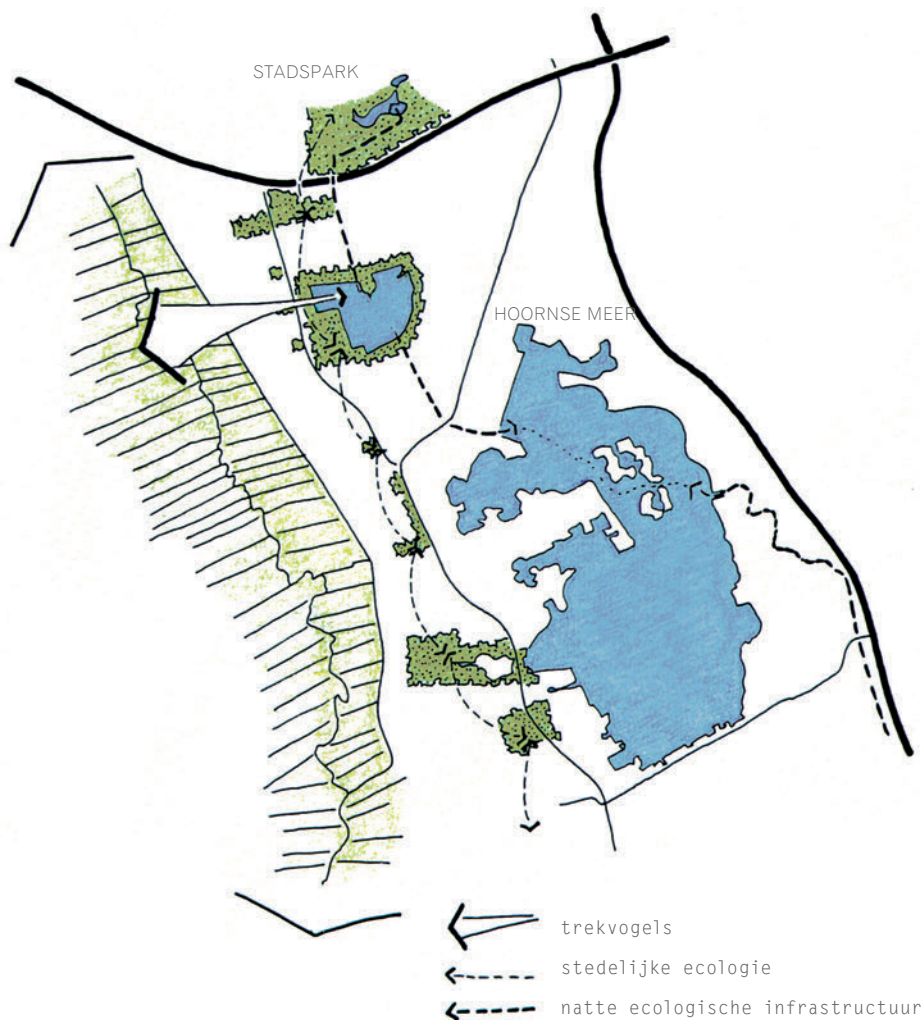

1. Landgoederen landschap

1

Het vogelmotel

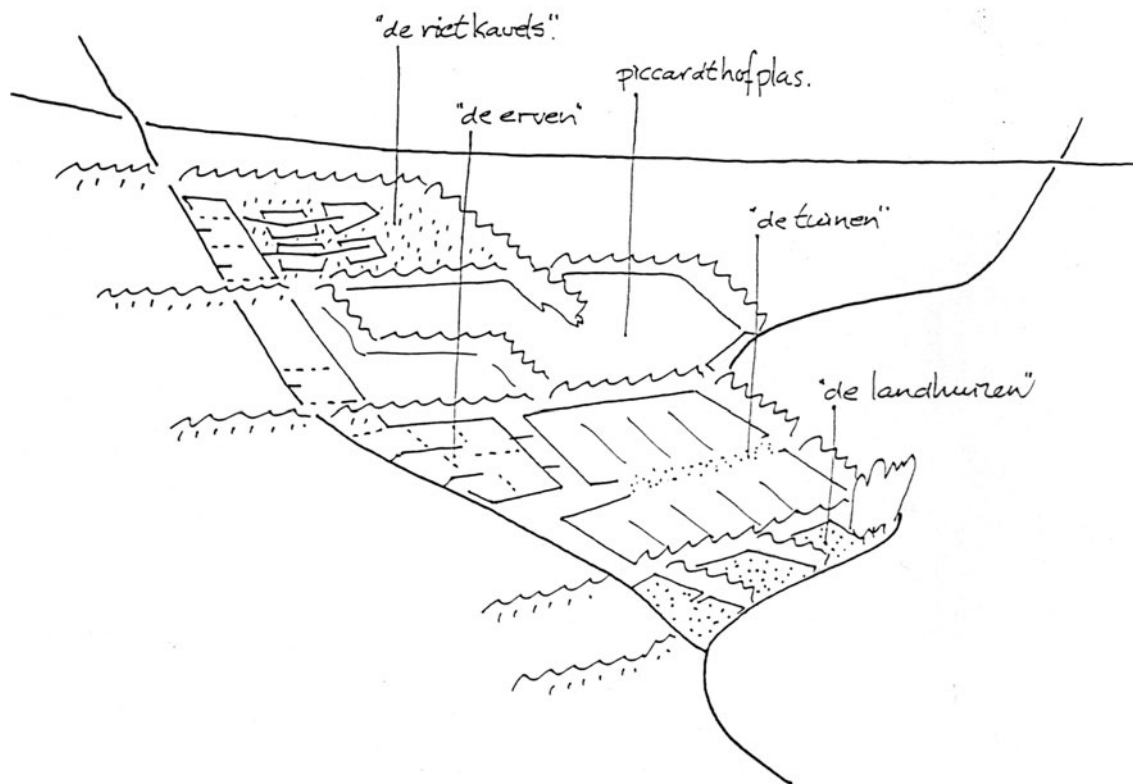
Het stedenbouwkundig plan is opgebouwd als een lappendeken van grotere en kleinere enclaves, een habitat van wooneilanden gegroepeerd rondom die ene grote enclave, de Piccardthofplas. Er is afgezien van de voor de hand liggende keuze de ruimtelijke structuur op de centraal gelegen plas te oriënteren.

De waarde van de plas als pleisterplaats voor trekvogels en als belangrijke ecologische schakel zou dan teniet worden gedaan. De plas is door inplanting van bossages langs de oevers en door de aanleg van een omringende watergang vrijwel aan het oog onttrokken en ontoegankelijk, maar desondanks zeer aanwezig. Ze is in haar nieuwe gedaante van verborgen eendenkooi niet het centrum waarop alle ogen zijn gericht, maar de 'genius loci' die het plan bezielt.

De plas is het collectieve geheim waar men omheen woont.

Het watersysteem van het woongebied dat om de plas is heengeleid, creëert een nieuwe verbinding tussen het Hoornse Meer en het Stadspark van Groningen. Het nu al bijzondere watermilieu van de plas krijgt hierdoor een kans verder uit te groeien tot een unieke brakwaterplas. De rietkavels zorgen er bovendien voor dat de waterstroom naar de vijver van het Stadspark schoon is. Het landschappelijke en ecologische concept van het stedenbouwkundig ontwerp, zoals op deze pagina's is gepresenteerd, is ontwikkeld in samenwerking met het bureau H+N+S

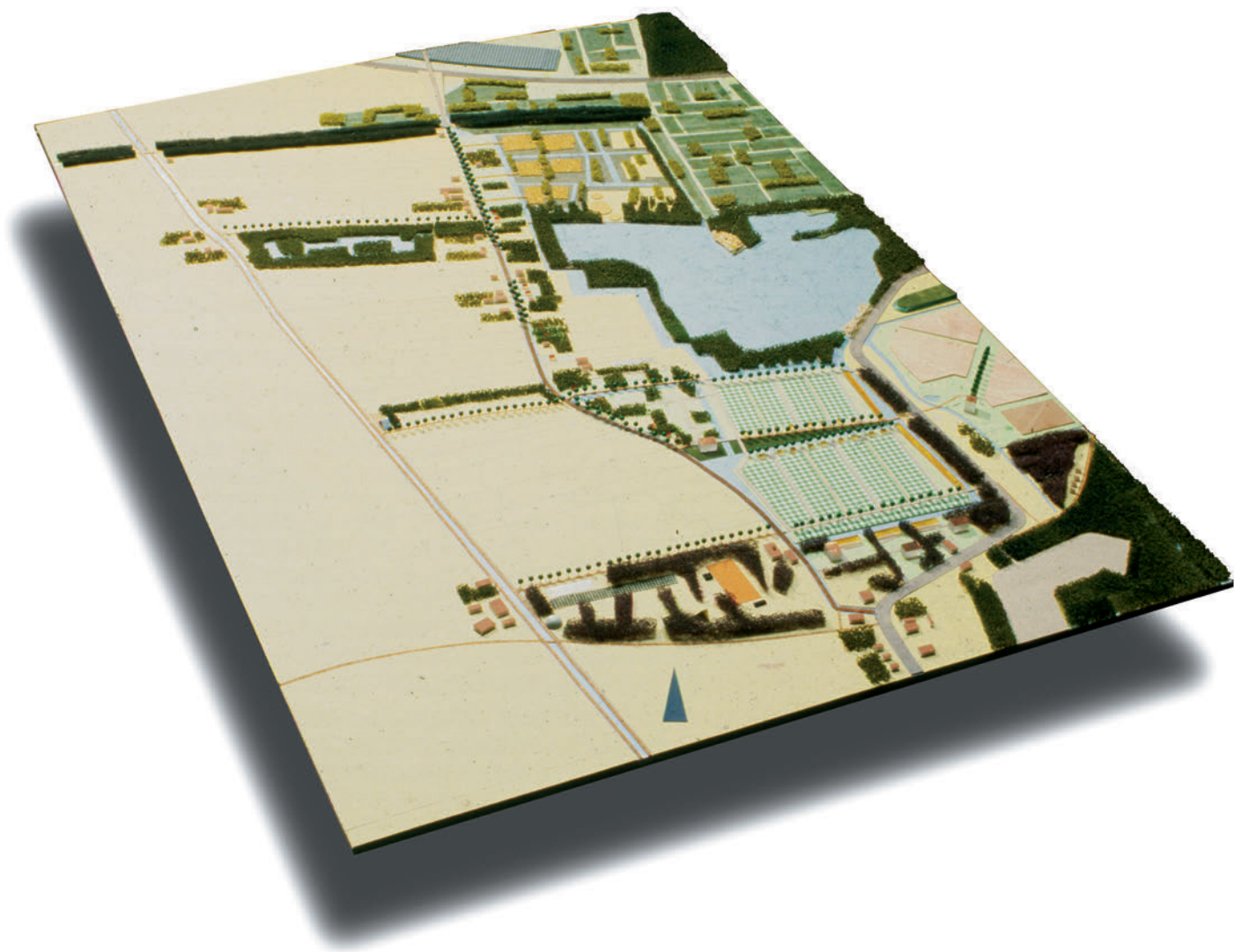

Een vrolijke lappendeken

De loop van de singels en watergangen en de verkeersontsluiting deelt het plan op in vier plandelen, ieder met een eigen karakter. De woningen in de 'rietlanden' zijn gegroepeerd in clusters van drie tot vijf kavels, die als terpen zijn opgeworpen in het ruige rietland rondom. Het plandeel 'de erven' biedt ruimte aan vrijstaande woningen op een eigen erf. Deze erven voegen zich in een informeel patroon tussen de bestaande lintbebouwing, die het plangebied in het westen begrenst. Het plandeel 'de tuinen' onderscheidt zich van de andere plandelen door de compactheid van de bebouwing en de regelmatige verkaveling. De kavels van de projectmatig te ontwikkelen woningen grenzen aan de grotere tuinen van de vrij te bebouwen kavels.

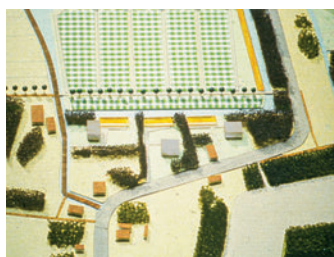
De toepassing van tamelijke brede en ondiepe kavels komt de groene aanblik van de woonstraten ten goede. Het plandeel 'de landhuizen' tenslotte bestaat uit drie zeer ruime met houtwallen en tuilmuren omheinde kavels. Op het terrein van deze groene kamers staan drie statige appartementengebouwen en een aantal patio-woningen. Voor de verschillende woon-enclaves is specifieke regelgeving ontwikkeld, die de verhouding tussen verkaveling en architectuur voor zover noodzakelijk regelt.

tuinen vrije sector

tuinen projectmatig

landhuizen

rietskavels